

tribuna | ALFONS BANDA. President de la Fundació per la Pau

Del carrer al Parlament

L'Institut Català Internacional per la Pau neix amb l'objectiu de guanyar-se la integració en la xarxa d'entitats que han aconseguit arribar a ser referents internacionals i fonts solvents de pensament i d'informació per la pau

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar la llei de creació de l'Institut Català Internacional per la Pau. L'ICIP es dedicarà a impulsar el pensament i l'acció necessaris per a la implantació progressiva de la cultura de pau global. El principal efecte d'aquesta implantació ha de ser la reducció dels nivells de violència sociopolítica fins a assolir la seva eradicació. L'ICIP és un instrument per al progrés dels estudis i consolidació de les bones pràctiques en tot allò que fa referència a conflictes violents. Neix amb l'objectiu de guanyar-se la integració en la xarxa d'entitats que han aconseguit arribar a ser referents internacionals i fonts solvents de pensament i d'informació en el treball directe per la pau.

S'han d'adquirir competències en la prevenció dels conflictes per poder-los evitar, hem de saber cada vegada més com reduir la intensitat de la violència en els ja declarats, i volem saber què fer per impedir la reproducció periòdica o l'enquistament d'altres conflictes. La humanitat té vocació de pau, a la vegada que

una aparent incapacitat per assolir-la. S'ha d'inventar una altra equació, diferent de la falsa i perillosa que identifica seguretat amb força. Fer possible un món sense guerres no és cap tasca fàcil, però sí imprescindible, i per això cal un gran esforç.

- La humanitat té vocació de pau, a la vegada que una aparent incapacitat per assolir-la. S'ha d'inventar una altra equació, diferent de la falsa i perillosa que identifica seguretat amb força

Hem decidit lluitar contra la malaltia, i ho duem a la pràctica, però encara no hem decidit que la violència és una de les pitjors malalties. Hem de desaprendre de la guerra, que no és mai una fatalitat, sinó una opció equivocada.

Més enllà de la rellevància que els mit-

jans de comunicació han concedit a la notícia, em sembla interessant assenyalar uns quants aspectes destacables, perquè són nous i significatius, del procés que ha portat a la creació de l'ICIP. La creació de l'institut es va proposar formalment per primera vegada emmarcat en un llibre, *Propostes per a una Catalunya desitjable*, que va aparèixer durant la campanya electoral de les eleccions al Parlament de Catalunya de 1999, en el qual persones i entitats cíviues molt dispers exposaven idees i projectes que poguessin influir sobre els programes electorals dels partits.

La Fundació per la Pau va acceptar la invitació dels editors i va llançar la idea de crear l'ICIP. Argumentant sobre la necessitat de la cultura de pau, sobre la conveniència i oportunitat de fer sentir la veu de Catalunya en el concert internacional i apel·lant al reconegut arrelament dels valors de la pau en la societat civil catalana, el 2003 aquest argument adquiria força decisiva i proposàvem que el Parlament creés un institut dedicat a la pau. Però hi afegíem una condició essencial: el Parlament dona i garanteix l'exis-

tència a l'institut, però no el controla. En temes materials, es demanava poc; en l'actitud, s'exigia tot.

La proposta no era cap bogeria, tot i que sí que era una novetat; de fet, la petició s'inspirava en l'estatut del SIPRI, l'Stockholm International Peace Research Institute. Sorprenentment, la proposta ha prosperat sense perdre res pel llarg camí. Ja sé que no sempre els mecanismes de col·laboració entre la societat civil i la societat oficial funcionen perfectament, però si la sinergia que s'ha produït en aquest cas fos més freqüent, es revitalitzaria la passió per la política democràtica. Els experts que van ser convocats en comissió per a una llarga feina d'elaboració del projecte de llei i els parlamentaris que han recollit aquesta feina per portar-la finalment a votació, han comprès perfectament l'esperit de la proposta: Catalunya fa donació a la societat internacional d'un instrument que fomenta i impulsa la cultura de pau. Amb això es dona suport des de la més alta institució oficial de Catalunya a quelcom que els ciutadans exigim massivament al carrer: no a la guerra!